

IP OFFICE

Український національний офіс
інтелектуальної власності та інновацій

РЕЗЮМЕ РІШЕННЯ СУДУ ЄС

У СПРАВІ C-41/14
ВІД 26 ЛЮТОГО 2015 РОКУ
(CHRISTIE'S FRANCE)

ПИТАННЯ, ЩО СТАВИЛОСЯ ДЛЯ ТЛУМАЧЕННЯ СТ. 1 (4) ДИРЕКТИВИ:

«Чи слід тлумачити статтю 1(4) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2001/84/ЄС від 27 вересня 2001 року² про право слідування на користь автора оригінального твору мистецтва як таку, що зобов'язує продавця в кожному випадку нести витрати на сплату роялті за перепродаж, чи можливий будь-який відступ від неї за домовленістю».

ОБСТАВИНИ СПРАВИ

«Крістіс Франс» – французька компанія яка організовує добровільні продажі на аукціонах, на яких виступає від імені продавців. З деяких продажів компанія сплачує роялті (згідно з правом слідування) про що включила умову до умов продажу. Дана умова дає можливість «Крістіс Франс» отримувати від імені продавця суму за будь-який лот (включно з роялті), на який поширюється право слідування. Відповідальність за передачу роялті автору несе компанія.

SNA – асоціація, що вважає «Крістіс Франс» своїми конкурентами. SNA подала позов проти «Крістіс Франс» про визнання умови щодо сплати роялті за перепродаж покупцем недійсною, оскільки вона становить недобросовісну конкуренцію.

Регіональний суд Парижа рішенням від 20 травня 2011 року відхилив зазначений позов зазначивши, що тягар сплати роялті не впливає на недобросовісну конкуренцію.

Апеляційний суд Парижа натомість визнав оспорювану умову недійсною як таку, що суперечить положенням Директиви 2001/84 (далі – Директива) про стандартизацію права слідування.

«Крістіс Франс» подала апеляцію зазначаючи, що Директива регламентує сплату роялті продавцем не виключаючи договірної домовленості про розподіл відповідальності за сплату роялті.

На даному етапі Касаційний суд зупинив провадження у справі передавши на розгляд питання Суду ЄС.

РОЗГЛЯД СПРАВИ

Суд зазначив, що оскільки право слідування є невід'ємним правом автора, Директива зобов'язує держав-членів забезпечити на користь автора зазначене право, включаючи забезпечення роялті від права слідування.

Надане зобов'язання передбачає, що тільки держави-члени повинні визначати відповідальну за виплату роялті автору особу (в межах, визначених Директивою).

Тому, ст. 1 (4) Директиви визначає, що якщо держава-член покладає обов'язок сплати роялті на іншу особу, окрім продавця, держава повинна визначити таку особу з кола професійних учасників ринку творів мистецтва, вказаних у ст. 1 (2), які беруть участь у перепродажах у якості продавців, покупців або посередників. Однак, зазначена стаття не вказує особу, яка повинна обов'язково нести витрати, пов'язані з виплатою роялті.

Суд наголосив, що з метою досягнення цілі Директиви – усунення відмінностей між законами, які спричиняють нерівне ставлення до авторів залежно від місця продажу їх творів, передбачення положення щодо визначення конкретної особи, яка нестиме витрати на виплату роялті не є необхідним.

Тобто, особа, яка відповідно до національного законодавства зобов'язана сплатити автору роялті, не позбавляється можливості покладення обов'язку понесення витрат, пов'язаних з виплатою роялті на іншу особу, включаючи покупця.

Отже, Суд постановив, що ст. 1 (4) Директиви повинна тлумачитись як така, що не перешкоджає особі, яка сплачує роялті від права слідування, домовитись з будь-якою іншою особою, включно з покупцем, про те, що ця інша особа зрештою повністю або частково понесе витрати, пов'язані з виплатою роялті, за умови, що договірна домовленість такого роду не впливає на зобов'язання і відповідальність, які особа, яка сплачує роялті, має перед автором.

РОЗГЛЯД СПРАВИ

Суд зазначив, що оскільки право слідування є невід'ємним правом автора, Директива зобов'язує держав-членів забезпечити на користь автора зазначене право, включаючи забезпечення роялті від права слідування.

Надане зобов'язання передбачає, що тільки держави-члени повинні визначати відповідальну за виплату роялті автору особу (в межах, визначених Директивою).

Тому, ст. 1 (4) Директиви визначає, що якщо держава-член покладає обов'язок сплати роялті на іншу особу, окрім продавця, держава повинна визначити таку особу з кола професійних учасників ринку творів мистецтва, вказаних у ст. 1 (2), які беруть участь у перепродажах у якості продавців, покупців або посередників. Однак, зазначена стаття не вказує особу, яка повинна обов'язково нести витрати, пов'язані з виплатою роялті.

Суд наголосив, що з метою досягнення цілі Директиви – усунення відмінностей між законами, які спричиняють нерівне ставлення до авторів залежно від місця продажу їх творів, передбачення положення щодо визначення конкретної особи, яка нестиме витрати на виплату роялті не є необхідним.

Тобто, особа, яка відповідно до національного законодавства зобов'язана сплатити автору роялті, не позбавляється можливості покладення обов'язку понесення витрат, пов'язаних з виплатою роялті на іншу особу, включаючи покупця.

Отже, Суд постановив, що ст. 1 (4) Директиви повинна тлумачитись як така, що не перешкоджає особі, яка сплачує роялті від права слідування, домовитись з будь-якою іншою особою, включно з покупцем, про те, що ця інша особа зрештою повністю або частково понесе витрати, пов'язані з виплатою роялті, за умови, що договірна домовленість такого роду не впливає на зобов'язання і відповідальність, які особа, яка сплачує роялті, має перед автором.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проект має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.

Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.

Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.

Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (<https://curia.europa.eu>).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: *Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.*

Про що: *про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.*

Для кого: *для фахівців з питань інтелектуальної власності.*

Мета: *інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.*

Координатор: *к.ю.н., доцент Любов Майданик.*

Виконавці: *к.ю.н., Галина Андрущенко, Юлія Кравченко.*

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут

<https://www.facebook.com/voice.of.creativity>